

Patriarhul României: Iisus Hristos apără, salvează și înalță demnitatea persoanei care trece prin suferință și ajunge la pocăință

În cuvântul rostit duminică în Paraclisul Reședinței Patriarhale, Patriarhul României a subliniat că Domnul Iisus Hristos „apără, salvează și înalță demnitatea persoanei care trece prin suferință și ajunge la pocăință și prin pocăință se întărește în credință”.

Afirmațiile Preafericirii Sale au fost făcute în contextul citirii, la Liturghia din Duminica a 6-a după Rusalii, textului biblic care prezintă Vindecarea slăbănogului din Capernaum.

„Hristos vindecă mai întâi sufletul de păcate

La începutul omiliei, Patriarhul Daniel a spus că, după cum arată Evanghelia, Mântuitorul Iisus Hristos cunoaște viața, gândurile și sufletul tuturor oamenilor și nu doar cuvintele pe care le rostesc.

„Mântuitorul Iisus Hristos ne arată că înainte de a dăruia vindecare trupului era necesară iertarea păcatelor sufletului, dar în mod surprinzător Mântuitorul nu zice văzând credința lui, a slăbănogului, ci văzând credința lor, a celor care l-au adus la Iisus”.

„Când îi zice Fiule acestui slăbănog, aceasta înseamnă că Iisus a citit în sufletul slăbănogului o credință puternică, fiindcă în general când Iisus numește o persoană umană fiu sau fiică, înseamnă că a descoperit în sufletul persoanei respective o credință vie. Nu numai că cei care l-au adus pe slăbănog pe Iisus aveau credință, ci și cel care a fost adus”.

„Aici vedem că Mântuitorul Iisus Hristos mai întâi vindecă sufletul de păcate, dă dezlegare sufletului de păcate și după aceea îi spune: Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!”.

„Multa lui pocăință a trezit în el multă credință

Potrivit Preafericirii Sale, foarte adesea bolile trupului reflectă boli ale sufletului,

legături nedelegate, ascunse.

„De aceea, Biserica, înțelegând această Evanghelie, îi cheamă pe oamenii bolnavi mai întâi să se spovedească, să își mărturisească păcatele ca să primească iertare de păcate și apoi săvârșește slujba Sfântului Maslu. Aceasta pentru că sufletul și trupul formează o unitate”.

„Însă, în mod surprinzător, Mântuitorul Iisus Hristos când îi spune acestui slăbănog Fiule, El arată iubirea Sa părintească față de cel care s-a pocăit prin suferință, multa lui suferință l-a adus la multă pocăință și multa lui pocăință a trezit în el multă credință. Deci, credința aceasta verificată prin suferință îl face pe acest bolnav un om credincios”.

„Iisus nu este un simplu doctor

Pe lângă iertarea păcatelor celui care se pocăiește, Dumnezeu îi acordă titlul sau demnitatea de fiu duhovnicesc după har, a adăugat Părintele Patriarh.

„Aici vedem că Iisus nu este un simplu doctor, este mai întâi duhovnic al sufletului, apoi și doctor desăvârșit al trupului”.

„Mai vedem calitatea sa de duhovnic desăvârșit și prin faptul că se bucură când un om bolnav se pocăiește și vindecă să ceară vindecare trupului și arată că de fapt el este doctorul sufletelor și al trupurilor și este izvorul iertării și al vindecării”.

Demnitatea persoanei

Iisus păstrează secretul păcatelor omului paralizat, a notat Patriarhul României.

„Desigur, cineva s-ar fi putut întreba de ce Iisus nu spune ce păcate a săvârșit omul acela, ci a zis doar Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!. Iisus păstrează secretul păcatelor acestui om paralizat pentru a nu diminua demnitatea sa în fața comunității. Iisus când primește un om umilit de suferință îndelungă, de imobilitate, de boală și de însingurare nu mărește suferința lui prin umilirea lui, ci îi spune Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!”.

„El apără, salvează și înalță demnitatea persoanei care trece prin suferință și ajunge la pocăință și prin pocăință se întărește în credință. De aceea, Biserica a învățat de la Domnul Iisus Hristos să păstreze secretul spovedaniei ca să păstreze și demnitatea persoanei în fața comunității”, a menționat Preafericirea Sa.

Pe cine îi reprezintă cei patru oameni

Patriarhul a făcut referire, în predica Sa, și la cei patru oameni care l-au adus pe slăbănog la Iisus.

„Îi reprezintă pe toți cei din Biserica lui Hristos care sunt milostivi și se îngrijesc de vindecarea și mântuirea celor trecuți prin suferință, boală, necazuri și încercări”.

„De aceea, Biserica are rugăciuni multe și diferite pentru vindecarea de boli. Prin Sfânta Taină a Spovedaniei și Împărtășaniei se dăruiește iertarea păcatelor, iar prin Taina Sfântului Maslu se dăruiește vindecarea de boli trupești și sufletești”.

„De asemenea, vedem că aceștia care îi ajută pe bolnavi să vină la Hristos să se vindece și să se mântuiască sunt preoții rugători, mai ales cei din spitale care se roagă neconștient pentru cei bolnavi, dar și preoții de parohie și de mănăstire, sunt credincioșii milostivi care se roagă și ei pentru cei bolnavi, fie în familie, fie în comunitate, și medicii creștini, competenți și milostivi, care stau aproape de cei bolnavi, se străduiesc să îi vindece, de fapt ei îi tratează, dar Dumnezeu îi vindecă pe cei bolnavi”.

„Astăzi, ne gândim la toți cei care sunt preoți în spitale, medici, personal medical, care îi îngrijesc cu multă dăruire de sine și cu multă responsabilitate și jertfelnicie pe bolnavi. Sunt o mulțime de oameni care nu se mai pot ruga ei înșiși, dar au în familie sau printre prieteni rugători”.

„Sunt o mulțime de oameni care trebuie aduși la biserică, fiindcă ei nu se mai pot deplasa singuri. Și aici vedem că aceștia care aduc pe cel bolnav la Iisus reprezintă pe toți cei care au grijă de cei bolnavi, fie că se află acasă, în spital sau diferite așezăminte pentru cei bătrâni și bolnavi”, a explicat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Originea lucrării caritabile a Bisericii

Patriarhul României a precizat că Evanghelia de astăzi a inspirat lucrarea caritabilă a Bisericii.

„De la Mântuitorul Hristos și de la cei patru credincioși milostivi din Capernaum a învățat Biserica să înființeze primele bolnițe, farmacii și spitale și toate popoarele creștine au învățat iubirea milostivă și smerită a lui Hristos și așa s-a născut lucrarea caritabilă a Bisericii. Chiar și în statele europene contemporane secularizate, filantropia medicală este de origine creștină”.

„Astăzi, îi felicităm pe toți cei care se îngrijesc de cei bolnavi și arată că fiecare

credincios care îi ajută pe cei bolnavi să se vindece, prin rugăciune și prin tratament, devine mâinile iubirii milostive ale lui Hristos”.

Importanța rugăciunii

„Când Duhul lui Hristos locuiește în omul milostiv, mâinile lui devin mâinile lui Hristos, care ajută. Astfel, se înțelege mai bine ce înseamnă că Biserica este trupul tainic al lui Hristos care prin mâinile credincioșilor milostivi îi ajută pe cei bolnavi, săraci și necăjiți”.

„De aceea, este foarte important să ne rugăm nu doar pentru noi înșine și pentru cei din familie, ci să ne rugăm pentru toți cei care au nevoie de ajutorul milostiv”.

„Rugăciunea este izvor de iubire curată, după cum spune Sfântul Isaac sirul”, a precizat Preafericirea Sa.

Trei învățături principale

Patriarhul Daniel a enunțat, pe scurt, principalele trei învățături din Evanghelia Duminicii a 6-a după Rusalii.

Boala trupului îl cheamă tainic pe om și la vindecarea sufletului de păcate;
Mântuitorul Iisus Hristos îi iartă păcatele slăbănogului și apoi îi vindecă și trupul;
Oamenii credincioși care îl duc pe slăbănog la Iisus ca să-l vindece reprezintă de-a lungul istoriei pe toți preoții rugători, pe credincioșii milostivi și pe medicii înțelepți care lucrează pentru vindecarea bolnavilor.

„Evanghelia de astăzi ne îndeamnă să fim milostivi, să căutăm vindecarea sufletului și a trupului și să-i ajutăm pe cei suferinzi ca să vină la Hristos, la Biserica Sa, care, așa cum spune Sfântul Ioan Gură de Aur, nu este tribunal care te judecă, ci spital care te vindecă”, a afirmat, în încheiere, Patriarhul României.

Foto credit: Ziarul Lumina / Emilian Apostolescu

basilica.ro